

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

14. Aprilis. Quos robusto pectore, & virtute masculâ solidos comperimus,
ut habemus chariores, ita exilibus etiam de nævis severiùs veniunt
castgandi. S. Ignat. vitæ l. 3. n. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

unum cor hominis uni debetur Deo; in hoc habet omnia, extra quem nihil est omne, quod esse putatur, umbra boni, non tam umbra, quàm deceptio.

14. Aprilis.

Quos robusto pectore, & virtute masculinos solidos comperimus, ut habemus charitabiles, ita exilibus etiam de navis severis veniunt castigandi. S. Ignat. vitæ l. n. 36.

Ægro faciliùs aliquid indulgetur; quàm ad modicum etiam vulneris attentum gemit; molli manu tractandus; ast in sanis supervacanea est ista sollicitudo; de qua utiliter exercetur, ne ad quemlibet casum langueat.

Quos majori affectu, hos pari etiam cura prosequimur. Amare, est bonum velle; non amat, qui errata dissimulat, qui morborum vitia non succidit; doleat licet amato, modò prosit.

In pretiosioribus minùs tolerantur labeles. Quodvis vitium demit margaritam pretium. Quem amas, ita cura, ita excolas, ut naevo omni careat.

Etiam parva multùm nocent, spina re
exil

exilis est , leonem tamen , ne designatam
 currat ad metam, multum moratur. Quan-
 to magis aliquem diligis , tanto vigili ma-
 gis censurâ maculam in eo singulam per-
 sequere.

15. Aprilis.

*Nec sordidum , atque incompositum in te
 quidquam patere, sed & affectatam dili-
 gentiam, quæ mollius aliquid , & arro-
 gantius sapit, procul habe. S. Iguat. apud
 Bart. l. 4.*

UT suam mundities laudem , ita risum
 meretur superstitiosa vanitas , quæ
 crines in aciem locat, tingat, fingitque , &
 curas, Deo, ac æternitati debitas , his cre-
 punditiis impendit.

Etiam in cilicio exosæ debent esse tibi
 sordes , ne horrore arceas , quos allicere
 debuisses. Sui usque ad pædorem, & sordes
 neglectus, ejus virtus sit, qui sibi soli vivit,
 & spontaneo abditus sepulchro, vivus pu-
 trescere incipit.

Quidquid sordium est, detestatur ani-
 mus, qui aspirat ad cœlestem illam civita-
 tem, cujus plateæ omnes aurum mundum,
 & sequi parat agnum sine maculâ.

Adi